

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 111/Fascicle 1

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 26, 27 i 28 de setembre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

5466

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, abans de començar la sessió plenària aquesta presidència, en el seu nom i en el de tots els membres del Parlament de les Illes Balears, vol tenir unes paraules de record i agraïment per al nostre company i amic Francesc Quetglas, una persona íntegra que va treballar molt per millorar les condicions dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes, posant com a principis rectoros de la seva activitat l'honestedat i l'eficiència.

Sempre estarà present tan dolorosa absència entre els que hem tingut l'honor de compartir la seva forma de ser dins un món difícil com el de la política.

Al mateix temps volem expressar el nostre més sentit condol a la seva família en uns moments de tanta aflicció com aquests.

Així, doncs, els pregaria que ens posàssim drets per guardar un minut de silenci en testimoni a la seva memòria.

(Aplaudiments en haver acabat el minut de silenci)

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats, començarem la primera sessió del debat sobre l'orientació política general del Govern. Té la paraula el Molt Honorable President de les Illes Balears, el Sr. Jaume Matas.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Senyor president, senyores i senyors diputats, vull que les meves paraules naturalment siguin també per sumar-nos a aquestes paraules del condol del president de la Cambra per la mort del Sr. Quetglas. Descansi en pau.

El dia d'avui, senyores i senyors diputats, és una mica més que un discurs sobre l'estat de l'autonomia. És el darrer debat de la legislatura sobre la qüestió, i això significa que, inevitablement, la meua intervenció té avui un caràcter de balanç, i el té, també, per a vostès. És a dir, senyores i senyors diputats, afilem els nostres recursos dialèctics i preparem-nos per examinar, en termes d'autèntica auditoria sociopolítica, l'estat de l'autonomia. I això, en definitiva, i en som plenament conscient, suposa examinar la gestió del Govern.

Com correspon a un acte parlamentari i a la institució parlamentària, ens trobam en l'àmbit de la retòrica, que és, com vostès molt bé saben, l'art de persuadir. I res millor per a la persuasió que començar refrescant els principis generals que han inspirat la nostra acció de govern, reiteradament exposats davant d'aquesta cambra, i exposats abans en el programa electoral amb què el Partit Popular de les Illes Balears va guanyar les eleccions l'any 2003, que constitueix el contracte moral i polític que aquest govern i el Partit Popular de les Illes Balears havien firmat amb tots els ciutadans.

Aquest és, per tant, el primer i el principal punt de referència, tant a l'hora del balanç com a l'hora del judici de valor: allò que vàrem dir que faríem i la constatació d'haver-ho complert. Per a això ens varen votar i per a això hem de ser essencialment jutjats.

També vàrem insistir, tant en el període electoral com en els diferents debats sobre l'estat de l'autonomia -aquest ja és el quart-, en els sis grans eixos que havien de presidir i impulsar la nostra acció de govern.

En primer lloc, que seríem un govern de gestió, és a dir, que gestionariem amb eficiència tant els compromisos electorals adquirits -complint-los-, com els problemes, els objectius i les aspiracions que ens plantejàs la nostra societat. El balanç que oferirem aquí mostrarà fins a quin punt hem romput aquest estereotip habitual dels polítics que prometen i no compleixen, i dels partits que propaguen programes electorals que després obliden. Es podrà estar d'acord o en desacord amb les nostres polítiques, però crec que hem estat un govern seriós i resolutiu.

En segon lloc, vàrem anunciar amb reiteració que seríem un govern de diàleg: diàleg entre les institucions i la societat, diàleg entre les institucions mateixes i diàleg entre els partits polítics. Amb la societat civil crec que hem aconseguit recuperar un clima d'enteniment i de cooperació, generant unes sinergies interessants i creatives. I en l'àmbit polític, la forma, crec que exemplar, com s'ha gestat l'acord en el projecte de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, obviant encasellaments i essencialismes, cedint tots, en definitiva, crec que és un bon exemple del clima que s'ha aconseguit en aquesta legislatura, i esperem que aquest sigui l'esperit que acompanyi el nostre projecte de reforma de l'Estatut d'Autonomia al llarg de la seva gestació en el Congrés dels Diputats.

En tercer lloc, ens vàrem fixar com a objectiu prioritari la recuperació d'una economia que rebérem deprimida, desanimada, pessimista, i, en termes dels indicadors de mesura coneguts, a punt d'una recessió, amb dades del producte interior brut regional que indicaven que es trobava sota mínims i, el més preocupant, amb creixement de l'atur. Pens que, com veurem en tractar detalladament la situació econòmica, el canvi ha estat espectacular, en termes qualitius i quantitius, en termes de confiança i d'optimisme i en termes d'un clima generalitzat que mira al futur amb esperança.

En quart lloc, vàrem anunciar que després de l'experiència multipartidista del pacte l'estabilitat, la unitat d'acció i la coordinació de funcions havien de ser restablertes amb urgència. Com recordava ja a l'anterior debat sobre l'estat de l'autonomia, no hi ha hagut conselleria-estrella, ni discursos contradictoris, ni rivalitats entre les diferents àrees governamentals. La cohesió del Govern és *conditio sine qua non* per exercir com a govern, és a dir, per poder governar.

En cinquè lloc, ens vàrem proposar que les relacions amb el Govern central fossin cordials i lleials, com correspon a dues altes institucions de l'Estat. Per això era necessari acabar amb el victimisme sistemàtic que ha constituït una de les puntes de llança de totes les autonomies sense excepció. Hem aparcat per complet el victimisme, fins i tot quan de vegades hem tengut motius de sobres per ressuscitar-lo. La resposta no sempre ha

estat cordial ni amable, i segur que nosaltres també ens hem equivocat, però sincerament l'objectiu sempre ha estat que els beneficis de les Illes Balears prevalguessin per damunt de colors polítics, sempre a favor de l'interès dels nostres ciutadans.

I en sisè lloc i com a objectiu prioritari, vàrem anunciar que posaríem en marxa un ambiciós projecte modernitzador de les nostres Illes i ens hi vàrem comprometre. Un projecte integral i omnicomprensiu que recuperàs endarreriments clamorosos i aprovàs assignatures pendents. En tots els àmbits - infraestructures viàries, transport públic, energia, recursos hídrics, política assistencial, sanitat, educació...- no ha quedat res fora d'aquest gran esforç modernitzador. I és aquí on ara, al final de la legislatura, vull recordar que tot això ha estat possible gràcies al Pacte de governabilitat que firmaren Partit Popular i Unió Mallorquina. Hem fet, tots dos, molts de sacrificis, però hem estat socis lleials, amb l'objectiu que a la fi a les Illes Balears, es poguessin donar solucions a tantes necessitats i problemes. Moltes gràcies.

Què significa i què vull dir amb aquest panorama general que descriu l'impuls vital que ha inspirat la nostra gestió? Essencialment, una cosa: que hem governat. I quan es governa complint compromisos, amb serietat i solvència, la ciutadania se sent governada; i jo crec que per a això ens voten.

I quin va ser el nostre compromís prioritari amb la societat balear l'any 2003? Sense cap dubte la creació de llocs de feina i, per tant, la recuperació de la situació econòmica de les Illes Balears. L'any 2003, davant la situació de crisi econòmica i l'increment de l'atur, la prioritat era recuperar el to vital de la nostra economia i, per tant, del turisme. Avui els indicadors, les dades econòmiques -2,7% de creixement del producte interior brut; a Espanya d'un 3,4%- i el descens de l'atur a les Illes Balears després de molts d'anys, reflecteixen unes perspectives positives, amb un substancial increment de la inversió estrangera, amb una millora de la xifra de negocis de les empreses, una millora del clima empresarial, una recuperació modesta de les exportacions i confiança en l'entorn econòmic. Avui a les Illes Balears tenim 89,2 empreses per 1.000 habitants, i la mitjana espanyola és de 71,5. Hem aconseguit invertir la situació de la nostra economia dins d'un clima de més estabilitat i confiança.

Però per què s'ha produït aquesta millora? No hi ha cap vareta màgica, sinó tan sols sentit comú i racionalitat econòmica. Hem fet el que vàrem anunciar en el nostre discurs d'investidura: tornar la confiança a la societat, a la nostra societat civil, als sectors productius, recrear els diàlegs entre el sector públic i el privat que s'havien perdut, i recuperar el to i la musculatura turística, que és el pilar bàsic de la nostra economia, fent el que sempre s'ha fet: vendre, acudir als mercats, propagar les qualitats del nostre producte eliminant els factors de distorsió com l'ecotaxa, d'una demanda que, en un mercat tan competitiu, ens va fer perdre més de 800.000 turistes a les Illes Balears.

Tractem, idò, de l'estat del turisme. La recuperació econòmica a les Illes Balears es deu al turisme. És el sector que més fa créixer l'economia i representa, de forma directa o indirectament, perquè no és tan així, el 81,4% de l'economia.

Només un apunt, important: del 2,7% de creixement de l'economia, el 2,3% correspon al turisme, i només el 0,3% a la construcció, ja que la construcció només representa el 9,3% de l'economia a les Illes Balears.

Avui crec que pocs qüestionaran les bones perspectives de l'any turístic. No només hem recuperat els turistes que vàrem perdre, sinó que és probable que aquest any superem els 12 milions de turistes i, el que és més important, quasi la meitat - no arriba- d'aquest increment s'ha produït en els mesos d'hivern, que no són mesos de temporada alta. Avui tenim 30 milions d'estades més; avui tenim més gent fent feina en aquest sector que mai no havíem tengut, i per primera vegada s'estan incrementant d'una forma important els ingressos per turisme. En definitiva, estam recuperant el lideratge turístic a Espanya, tornam a ser capdavanters en turisme.

I fins aquí, bé, bones dades, empíriques i contrastades. I aquestes dades, naturalment, res no tenen a veure amb el turisme residencial, que és un altre tema i, en ocasions, un estratègia per intentar ocultar aquestes bones dades d'allotjaments turístics. Però és evident que no podem baixar la guàrdia; hem de garantir en el futur la capacitat d'aquest sector per crear riquesa i llocs de feina; hem de dur a terme el Pla Integral de Qualitat i aconseguir els consensos socials necessaris per adaptar-nos a l'evolució del model -internet, *low cost* o canvis d'hàbits.

I la clau del repartiment de la riquesa que genera el turisme, que és la clau del nostre equilibri, continua estant en l'oferta complementària i en l'ocupació, en els llocs de feina. Pareix que es comença a reconduir la situació del tot inclòs i en aquest moment ja estam aplicant les recomanacions del comitè d'experts.

Hem aprovat la Llei d'habitatges de vacances i continuam necessitant la modificació de la Llei d'arrendaments urbans per al control del turisme residencial.

Hem fet un gran esforç en promoció turística passant d'11 a 26,5 milions d'euros i, potser més important, a Menorca i a Eivissa i Formentera hem descentralitzat aquesta promoció amb la participació del sector privat mitjançant les respectives fundacions que s'han creat.

Hem posat en marxa 62 infraestructures municipals de desestacionalització, a més dels palaus de congressos de la ciutat de Palma i de Santa Eulàlia, a Eivissa.

La Fundació per al Desenvolupament Sostenible i la Targeta Verda compleixen els seus objectius de promoció i introducció, i ja hem superat les 300.000 targetes venudes i hi ha quasi avui 1.100 centres adherits.

L'Escola d'Hoteleria ja és la primera en el rànquing nacional que elaboren les universitats espanyoles.

I avui lideram el projecte d'excel·lència de segona generació, que és la remodelació de la Platja de Palma, pioner a Espanya i pioner a Europa, que, a més dels projectes que ja s'han executat, com és el bulevard i determinats esponjaments, ja disposa avui de l'acord social sobre les 101 propostes

concretes d'actuació. I aquests moments som a punt de tancar la constitució del Consorci i el programa d'execució amb el Ministeri de Comerç, Indústria i Turisme i la resta de les institucions implicades. Volem que aquest projecte de remodelació de la Platja de Palma i també el de Sant Antoni siguin dos projectes emblemàtics i que es duguim a terme des del consens i des de la col·laboració de totes les institucions que hi participen.

El sector agrícola i pesquer preveu un creixement del 3,4% en el producte interior brut, encara que el seu pes específic en l'economia segueix essent petit i no és previsible que aquest context canviï, donades les circumstàncies de la nostra estructura econòmica i la condició insular que agreuja, més encara, una situació ja de per si problemàtica. Però el que sí podem fer, i feim, és incrementar l'eficiència en la gestió de la política agrària, recuperant i agilitant les ajudes i les subvencions, i sobretot dedicant doblers, pressupost, per ajudar el sector amb una sèrie d'iniciatives, per exemple com Menorca Llet, Coinga i Kraft a Menorca; com Centre de Concentració del sector hortofructícola a Eivissa; com la indústria de la sobrassada a Mallorca; com el Pla de regadius, que afecta 2.091 regants i 3.260 hectàrees; un ambiciós pla de camins rurals; el Pla d'adequació de granges porcí i boví o la reimplantació d'ametllers i de garrovers; el Pla de promoció agroalimentària, les denominacions d'origen, etc., etc.

I, a més, som ja els primers d'Espanya en extensió de les reserves marítimes en el Mediterrani.

Però és evident que la política agrària transcendeix ja l'ús tradicional del camp. Agroturismes, polítiques de medi ambient, espais naturals..., repercuteixen tangencialment sobre el que és purament agrari i li confereixen nous valors d'ús de mercat. En aquest context hem d'emmarcar els dos grans estudis estratègics del sector agrari balear: Per una banda, el que realitza la Universitat de les Illes Balears sobre el cost de la insularitat per als pagesos i, per una altra banda, el que s'ha encarregat -molt recentment- a l'ICAM, que és l'Institut de Qüestions Agràries i Mediambientals, sobre la política de futur de tot el sector.

Perquè el camp canviï i millori en aquestes circumstàncies, els primers que haurem de canviar la nostra mentalitat i la nostra visió per ser capaços d'entendre que el camp forma part d'un conjunt socioeconòmic que s'interacciona en termes desconeguts fins ara, haurem de ser tots nosaltres, els polítics, els que governam i legislam.

La indústria és el sector econòmic amb menor taxa de creixement, l'1,5%, però per primera vegada, afortunadament, baixa l'atur en la indústria en un 4,2%. Aquestes dades reflecteixen símptomes clars de recuperació. L'índex de producció industrial per fi ha tancat el tercer major increment de tot Espanya, però no es pot negar que hi ha subsectors de la indústria tradicional que viuen moments molts difícils que acabaran per superar. I encara que hi ha factors que ens perjudiquen -l'euro, el mercat alemany, els països emergents- no és manco cert que aquests sectors responen molt millor que en altres comunitats autònomes o països, en part perquè sectors com el calçat, que és molt important a les Illes Balears, ja varen realitzar una forta reestructuració i modernització de les seves

estructures, qualificaren el seu producte i varen apostar per l'exportació en el seu moment.

I, naturalment, les Illes Balears no són alienes a la deslocalització industrial de tot Espanya i de gran part d'occident. Casos com Majòrica i Yanko exigeixen l'aplicació de la Llei concursal i la defensa dels treballadors com a prioritats.

També s'han de ressaltar, en canvi, factors que revelen un fort dinamisme a determinats sectors industrials, com és la indústria agroalimentària, el moble i la nàutica.

Hem apostat per la promoció exterior amb una inversió de quasi 18 milions d'euros. La indústria ha de pensar en termes d'ambició exportadora. Per a la petita i mitjana empresa hem posat una marxa una línia de 40 milions d'euros de crèdits tous de l'Institut de Crèdit Oficial. Per la modernització tecnològica; per la qualitat i el disseny; hem apostat per la moda balear; per les empreses excel·lents i per la promoció comercial com probablement no s'havia fet mai fins ara.

Però, en qualsevol cas, aquest sector, el sector industrial en general, especialment necessita poder competir en igualtat de condicions; necessita, com Canàries, compensar el cost d'insularitat, mesures de caràcter fiscal i econòmic que li permetin competir en igualtat de condicions. Té molt de mèrit fer sabates o bijuteria a les Illes Balears; és molt més difícil que en altres llocs d'Espanya, sense anar més lluny. Ara, a petició del Parlament de les Illes Balears, estam elaborant el Pla de la Indústria i de l'Artesania Balear. Hem duplicat les ajudes a l'artesania i hem posat en marxa iniciatives interessants com la d'"oficis per encàrrec".

I pel que fa al comerç, continua essent un gran sector de creació de feina i de riquesa. Hem aprovat la Llei de moratòria de grans superfícies i hem incrementat les ajudes per a la modernització dels establiments en un 87%, i hem incrementat en un 70% les millores d'equipaments comercials.

És un sector esplèndid, el comercial, en el seu dinamisme i capacitat d'adaptació, de resposta davant els distints reptes que la realitat econòmica li planteja. Els comerciants, en la seva majoria, han resistit l'embat de les grans superfícies i han sabut adaptar l'estructura del sector en funció de la competència, han mantingut una extraordinària vitalitat que es demostra quan podem analitzar el tancament i l'obertura de nous comerços i, sobretot, han sabut -en termes generals, naturalment- posar-se al millor nivell de comerç europeu de Londres, París o Roma. Les mateixes botigues avui les tenim aquí, als nostres carrers, a qualsevol poble o ciutat de Mallorca, Menorca, Eivissa o Formentera; en el lloc més insòlit trobarem un comerç original, la qualitat dels seus mostradors i una excel·lent oferta. Tenim un gran sector comercial i és just que ho proclamem sense cap tipus de complex.

I encara que la construcció no sigui el motor del nostre creixement econòmic té un bon comportament en termes econòmics, amb un 3,2% i, el que és més important, amb 51.200 persones ocupades; per cert, creixement molt més moderat que el creixement de fa uns anys.

Però el millor termòmetre de la situació econòmica és sempre l'ocupació, els llocs de feina, que continua essent el nostre principal objectiu.

Avui a les Illes Balears l'atur ja descendeix en termes relatius, però també des de fa molts d'anys per primera vegada en xifres absolutes. Avui hi ha quasi 489.000 persones que fan feina a les Illes Balears. L'any 2003 l'atur era del 9,7% de la població activa, i avui aquest atur és del 6,6%, i la mitjana espanyola del 8,5%. Hem baixat del 9,7% d'atur al 6,6. Però s'ha de destacar, a més, una cosa que és molt important: la xifra de l'atur de joves l'any 2003 era del 22,5% i avui ha baixat fins al 13,3%. Sí, efectivament, la xifra d'atur de joves ha davallat 9 punts a les Illes Balears, mentre que la mitjana espanyola continua en el 18,2%.

I tampoc no és manco important la dada d'atur de la dona, femení, que era, l'any 2003, del 12,3%, i avui és del 8,5%, quasi 4 punts manco que fa tres anys, i la mitjana espanyola és de l'11,5%.

Per tant l'atur a les Illes Balears en aquests tres anys ha passat del 9,7% al 6,6% de la població activa. L'atur juvenil ha passat del 22,5 al 13,3. I l'atur femení del 12,3 al 8,5. I no em val dir que aquestes xifres són de l'estiu, o d'aquest mes, o d'un altre, perquè són xifres extrapolables a la mitjana de tot l'any. És evident que l'atur ha baixat a les Illes Balears i que hi ha més gent fent feina. La taxa d'ocupació puja, la taxa d'activitat puja, i la taxa d'atur baixa.

(Aplaudiments)

Per una altra part, la taxa de temporalitat ja està per davall de la mitjana espanyola i la contractació indefinida està dos punts per damunt de la mitjana d'Espanya.

El baròmetre autonòmic del CIS de 2 de desembre de 2005 assenyalava la situació econòmica i l'atur com a la segona i tercera preocupació dels ciutadans de les Illes Balears.

La millor política social és l'ocupació, els llocs de feina, és la millor manera de distribuir riquesa i ha de ser la prioritat de qualsevol govern.

Com també ho és el diàleg social, la interlocució amb sindicats i patronal, que ha estat una constant en la nostra política en aquesta legislatura.

Més de 200 reunions de feina que han aconseguit acords amb el Pla d'ocupació, amb les 86 reunions que han culminat amb els 14 pactes locals, els acords de sanitat, d'educació, a la concertada i a la pública, el Pla d'estabilitat laboral o el Conveni col·lectiu de personal laboral o el de l'economia social.

Però després de quasi un any d'intensa feina de negociació segueixen essent prioritaris els acords de la Mesa del Turisme sobre l'evolució del model turístic, avui, afortunadament, després d'un any, amb calendari i programa pactats amb voluntat d'acord, esper i desig.

L'any 2003, el nostre compromís programàtic, el nostre contracte amb els ciutadans, sempre va ser el de crear les condicions necessàries perquè la força creadora d'una societat lliure pugui manifestar-se en tota la seva plenitud. Això és: un bon sistema educatiu i liberal que formi adequadament els ciutadans i que preservi la nostra llengua i cultura; un sistema de salut que funcioni; un sistema per a la dependència que atengui els necessitats i els que pateixen; una política d'igualtat d'oportunitats per a tots i d'integració i solidària; un transport públic ràpid, estès i eficaç; una xarxa viària que absorbeixi el trànsit, que faciliti la comunicació, la mobilitat i que vertebrï el territori; unes infraestructures energètiques i hídriques, d'aigua, que garanteixin el subministrament suficient a una societat dinàmica; una política de medi ambient que preservi espais i paisatges i que integri la societat en aquest projecte; una seguretat jurídica que faci que els ciutadans confiïn que la llei es complirà, que no té efectes retroactius, que es protegeixen els drets de propietat i el compliment dels contractes, i una política de recerca i desenvolupament tecnològic i innovació, que és una assignatura pendent d'aquesta comunitat autònoma per aconseguir els nostres objectius de futur.

L'educació és l'aposta bàsica de qualsevol societat per garantir el seu futur i el nostre objectiu és el d'atendre totes les necessitats escolars i educatives i millorar la qualitat de l'educació, d'acord amb uns principis rectoris. L'educació és, en primer lloc, transmissió de coneixements, la qual cosa significa l'obvietat que l'aprenentatge exigeix estudi i esforç, que hi ha uns que ensenyen i saben i uns altres que aprenen i que, si estudien, sabran, i que tot aquest entramat de transmissió de coneixements s'articula en una organització jeràrquica que anomenem escola, col·legi o universitat.

L'educació o l'ensenyament no sols transmet coneixements i es dirigeix a l'esfera cognitiva de l'alumne, sinó també al seu desenvolupament intel·lectual, personal i moral. És la funció formativa de l'ensenyament que desenvolupa la capacitat d'aprenentatge, la llibertat crítica, la llibertat responsable i les potencialitats inherents a qualsevol persona pel fet de ser-ho.

L'ensenyament socialitza l'alumne i, a través d'un procés d'endoculturació, l'installa en el sistema de valors d'una societat; dit en altres paraules: converteix l'infant o jove en ciutadà.

La importància de tot el procés educatiu fa que pivoti a l'entorn de tres subjectes i per aquest ordre: l'alumne, com a subjecte passiu de l'educació i titular del dret a rebre-la, els pares com a titulars d'una irrenunciable i inalienable funció tuteladora, i els professors com a dipositaris de la funció docent. Aquests tres protagonistes del fet educatiu conflueixen en un procés d'equilibris asimètrics que està definit per l'ordre apuntat més amunt: l'alumne és el titular per excel·lència del dret a l'ensenyament, els pares tenen la llibertat i el deure irrenunciable de decidir lliurement quins principis i valors volen que presideixin l'educació dels seus fills -la llibertat d'elecció de centre, per exemple, és el dret annex a aquesta funció dels pares- i els professors, que s'ha de comptar amb el reconeixement de la seva tasca professional, i que són respectuosos, dins la seva llibertat de càtedra, amb els drets dels alumnes i dels pares.

La funció essencial de l'administració és vetllar perquè tots aquests principis exposats anteriorment es desenvolupin, tant en els centres públics com en els concertats, sense envair el rol dels pares o subrogar-s'hi i sense permetre que escoles i professors envaeixin aquesta funció o s'hi subroguin.

Però la consecució d'aquests objectius no és un camí fàcil per diverses circumstàncies a les Illes Balears. Hem tengut un dels increments d'alumnes més importants, amb necessitats d'escolarització més alts de tota Espanya, i avui som la comunitat autònoma amb major nombre d'alumnes estrangers.

Partim d'un model amb un alt índex de fracàs escolar i baixa participació en l'educació universitària.

I a l'any 2003, a causa de l'increment de població, partim d'una de les ràtios més baixes de despesa i inversió per alumne d'Espanya.

En aquestes circumstàncies, el balanç de la nostra gestió ha estat el següent: en aquests tres anys hem passat d'un pressupost d'educació de 410 milions d'euros a 670 milions, un increment d'un 63%, sense rebre més finançament de Madrid. S'han tret a oferta pública 2.200 places de professionals de l'educació, especialment per a l'atenció als alumnes amb necessitats específiques, garantint l'estabilitat del personal interí i establint acords socials amb els sindicats de retribució en la pública i en la concertada. Invertim 165 milions d'euros en col·legis i instituts, 34 nous centres davant els 9 de la legislatura anterior. Així, cream 20.000 noves places davant les 8.000 del govern del pacte; això suposa més centres educatius que mai i en menys temps. Hem passat del 88% a l'any 2003 al 96,4% a l'any 2006, d'atenció a les demandes dels pares de lliure elecció de centre escolar i, avui, 32 centres ja apliquen el programa pilot de lliure elecció de llengua. Hem millorat la comunicació amb els pares i hem posat en marxa el Comissionat de la Convivència Escolar. Hem millorat l'equipament tecnològic dels centres educatius. Hem fet créixer l'oferta en formació professional i s'han sistematitzat els recursos. Major incidència en el reconeixement de l'esforç individual. I a la fi, hem afrontat els grans projectes d'infraestructures universitàries i, per primera vegada en la història de les Illes Balears, de l'autonomia, superam el finançament mitjà de la nostra Universitat per damunt de la mitjana espanyola. Hem aprovat la Llei d'arxius i patrimoni documental, la Llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears i, molt important, hem creat l'Escola d'Art Dramàtic.

Hem posat en marxa el que ha de ser un projecte estrella en la nostra educació, l'educació trilingüe dels alumnes de les Illes Balears. Aquest model, que avui és voluntari, possibilita que els alumnes de les Illes Balears puguin, a partir de l'educació infantil, realitzar la seva educació en tres llengües: les dues oficials i una estrangera. Més encara, les àrees lingüístiques són impartides en cada una de les tres llengües. Entre una cinquena i una tercera part de l'horari general serà impartit en aquesta llengua estrangera. Aquest model suposarà per a la nostra comunitat posar-se al capdavant de l'ensenyament dins Europa.

I naturalment aquest model no és incompatible de cap manera amb la preservació de la nostra llengua dins i fora del sistema educatiu, com ho estam fent. I aprofit per fer una

cridada d'atenció sobre la necessitat que la llengua en aquesta comunitat autònoma efectivament no sigui un instrument de confrontació. Hem de mantenir els consensos bàsics que des del principi de la democràcia s'establien en aquesta comunitat autònoma sobre la llengua i que avui estan reflectits en el nou projecte de reforma de l'Estatut d'Autonomia.

(Aplaudiments a la sala)

Per acabar, he de destacar la millora de les infraestructures culturals i la promoció i projecció exterior de la nostra cultura. Vull destacar també la tasca de l'Institut d'Estudis Baleàrics, que és un organisme que el Govern posa en mans dels creadors de la cultura per al seu suport i la seva promoció. Avui l'Institut d'Estudis Baleàrics és un bé públic.

En l'àrea de salut, la prioritat ha estat el pacient. Per tant, i en conseqüència, les actuacions sobre les llistes d'espera, sobre les noves prestacions sanitàries, sobre els professionals i sobre les infraestructures.

Hem creat la figura del defensor del pacient, hem aprovat la Llei de voluntats anticipades, la Llei de drogodependència, i el passat divendres el Consell de Govern aprovà el Decret de garantia de demores. Amb l'entrada en vigor d'aquest decret, garantim a tots els ciutadans de les Illes Balears que si el sistema públic no ha atès en 60 dies la seva necessitat d'una consulta de l'especialista o una prova mèdica i en sis mesos una intervenció quirúrgica podran acudir a la sanitat privada a realitzar aquest tractament de manera totalment gratuïta.

Per posar en valor aquesta mesura, hem de recordar que a l'any 2003 vàrem heretar una llista d'espera de 12.250 persones només per a intervenció quirúrgica, d'aquestes 12.250 persones quasi 1.000 passaven dels sis mesos d'espera per a aquesta intervenció, i 45.500 persones en llista d'espera de consultes. Avui, tres anys després, ningú espera més de sis mesos una intervenció i hem reduït les llistes d'espera d'intervencions quirúrgiques en més d'un 23%, i les consultes en quasi la meitat, hem reduït la llista d'espera de consultes en un 46%. I avui, a més, atenem una operació o una consulta en quasi la meitat de temps de mitjana que fa tres anys. I és evident que vull advertir que no em pareix rigorós qüestionar la veracitat d'aquestes dades sense demostrar-ho o manipulant una experiència individual.

Per una altra banda, i complint els nostres compromisos, posam en marxa les noves prestacions sanitàries: atenció dental a nins de 6 a 15 anys; neuroreflexoteràpia a la sanitat pública mitjançant un acord amb la Fundació Kovacs; donació de sang per cordó umbilical i, a partir, de l'any que ve, les pròtesis dentals per a persones majors.

Hem aprovat el Projecte de llei de creació del Col·legi Oficial de Dietistes i Nutricionistes a les Illes Balears, que està en tràmit en aquest Parlament, i el Pla d'Humanització, Informatització i Noves Tecnologies, el qual, entre d'altres coses permet la recepta electrònica. Hem reforçat la promoció de la salut i la seguretat alimentària i hem -molt important- aconseguit pactar, acordar amb tots els sindicats, i posar en marxa la carrera professional en el món de la sanitat. Aquest acord permetrà el reconeixement de les possibilitats de

desenvolupament de tots els professionals del sector sanitari. Sense cap dubte, és un acord històric, molt esperat per tots els professionals del món sanitari.

Per últim, el pressupost destinat a sanitat l'any 2003 era de 680 milions d'euros; avui, l'any 2006, és de 1.031 milions d'euros. Però aquí sí que hi ha un increment d'aquest pressupost que ve per un increment de la finançació de Madrid, encara que no ha complert les expectatives que aquest Parlament volia, però sí que hi ha un increment de la finançació de Madrid.

Per això, el gran esforç inversor d'aquesta legislatura en quatre nous hospitals, tres estaran finalitzats i un en construcció, tal com ens vàrem comprometre a l'inici d'aquesta legislatura: Hospital de Menorca, Hospital de Formentera, Hospital d'Inca i nou Hospital de Son Dureta).

(Aplaudiments a la sala)

Més de 20 milions d'euros en ampliacions i reformes dels actuals: Can Misses, Manacor, Son Dureta, Joan March i Psiquiàtric; quasi 50 milions d'euros en nous centres de salut, acabats o en execució, que, exactament igual que passa amb els hospitals, si bé és cert que alguns d'aquests centres s'iniciaren amb el govern del pacte, naturalment, no és menys cert que l'esforç inversor del govern del pacte en aquests centres de salut va ser de 12 milions d'euros i el nostre és de 50 milions d'euros.

Una societat moderna no només ha de comptar amb una adequada prestació de serveis socials, sinó que també ha d'atendre la nova realitat de les persones necessitades, les famílies, les noves malalties que generen dependències, etcètera. En definitiva, una xarxa moderna d'infraestructures sociosanitàries. Per primera vegada a les Illes Balears i quasi a nivell nacional, construïm tres residències per a malalts d'Alzheimer a Palma, Marratxí i Santa Eulàlia; construïm un centre per a discapacitats físics a Palma; un altre compartit d'Alzheimer i altres demències a Sant Antoni, i la participació en una residència assistida per a la tercera edat a Ciutadella. A més, una residència i centre de dia per a malalts de Parkinson a Son Güells. I a això hi hem d'afegir la construcció de deu noves residències per a persones majors i quinze nous centres de dia.

Acabam d'invertir 9 milions d'euros en centres de persones discapacitades per complementar la concertació de places.

De forma transversal, quasi totes les àrees del Govern i d'una forma molt important han posat en marxa mesures de conciliació de la vida familiar i laboral.

Hem aprovat la Llei de la dona i el bon d'infància ja ha beneficiat 3.500 famílies cada any.

La Fundació Balear contra la Violència de Gènere i la Fundació d'Ajuda a la Reinserció, en col·laboració amb institucions penitenciàries, són dos projectes avui pioners i emblemàtics a tota Espanya.

L'aprovació de la Llei de drets del menor, la targeta bàsica per a persones amb risc d'exclusió social que es va posar en marxa la passada legislatura, el programa d'acolliment de persones majors o els programes per afavorir l'emancipació de joves són altres iniciatives destacades.

Però avui la immigració és la principal preocupació dels ciutadans de les Illes Balears. La política d'integració, d'atenció i d'ajuda als immigrants duita a terme per la conselleria pareix inqüestionable, si no fos per motius estrictament partidistes. Les línies d'ajudes, la introducció de mediadors interculturals, els nous consolats que seran possible o la reivindicació del descompte del transport aeri per a immigrants són algunes d'aquestes mostres.

Però, sense cap dubte, el més destacable de l'acció d'aquesta Conselleria d'Immigració són totes les accions transversals en habitatge, en educació, en sanitat, etcètera, que, com estic intentant demostrar, afecten aquest col·lectiu naturalment més enllà de les competències que corresponen a l'Estat.

Hem aprovat la Llei de cooperació per al desenvolupament, la qual garanteix per llei el destí del 0,7% del pressupost general a la solidaritat amb els països necessitats i és l'única d'Espanya en aquest sentit.

Canviant de tema, hem emprès una històrica inversió en infraestructures esportives per fomentar la pràctica de l'esport, on destaca el velòdrom-arena amb una inversió de quasi 50 milions d'euros, a més de les ajudes a esportistes i equips de totes les disciplines -Menorca Bàsquet, Voleibol Son Amar, Puig d'en Valls, etcètera- i hem aconseguit els desplaçaments gratuïts interilles per als equips i per als esportistes. A més hem aprovat la Llei de l'esport per lluitar contra la violència i el dopatge en l'esport balear.

I ara la qüestió de l'habitatge. L'escenari en què s'ha de contextualitzar la problemàtica de l'habitatge enfronta aquesta cambra i tots els que la integrem davant el nostre propi mirall, és a dir que tots som corresponsables que l'accés a l'habitatge constitueixi avui, especialment per als joves, una dificultat seriosa.

Aquest és el panorama de què es parteix, l'habitatge a les Illes Balears ha passat, en poc temps, d'estar infravalorat en el conjunt del mercat immobiliari del país a figurar entre els més cars d'Espanya. La demanda s'ha disparat, tant pel creixement vegetatiu de la població com per l'al·luvió immigratori. L'oferta, a més de cara i d'impossible accés per a bona part de la població, no atén la demanda, com a mínim en els termes habituals del mercat d'habitatge. Una de les causes de l'increment del preu de l'habitatge és l'escassetat de sòl, escassetat generada artificialment -i no vull entrar aquí en la pertinença o no d'aquesta escassetat, simplement descriu un fet-artificialment, deia, pels plans urbanístics de les diferents institucions competents en la matèria. Les Illes Balears són un territori limitat, en què conflueixen, simultàniament, l'escassetat de sòl, l'escassetat d'habitatge i l'encariment d'aquest.

Les Illes Balears, a més, han optat per un model de construcció i urbanització extensiu i no intensiu -com es podria

haver fet en determinades zones urbanes- el qual afecta seriosament tant el preu com l'escassetat d'habitatge. En entrar en conflicte la provisió d'habitatges a la societat i la contenció de la construcció preval sempre, i de forma absoluta, la contenció de la construcció, encara que això afecti aquest bé de primera necessitat que és l'habitatge. Tots giram el cap cap a l'altre costat i a penes criticam o ens plantejam en profunditat la falta d'habitatges, el seu preu i el problema que es planteja, especialment als joves i a la població immigrant. Aquesta realitat potser no ens agradarà escoltar-la a tots, govern, oposició, consells insulars, ajuntaments i mitjans de comunicació, però els fets són els que són i en la generació dels fets bona part d'aquesta responsabilitat és nostra.

Finalment, per completar aquest escenari, el parc d'habitatges buits o el mercat de lloguer s'ha mostrat clarament insuficient per poder resoldre la problemàtica general de l'habitatge. No hi ha cultura de lloguer i els habitatges buits, que en bona part estan abocats a un procés de rehabilitació, necessiten importants inversions que acaben per configurar-los com a habitatges cars, sobretot ara que, crec que d'una forma irresponsable, el Ministeri de l'Habitatge del Govern d'Espanya ens ha llevat les ajudes a la rehabilitació, que eren les més importants a les Illes Balears.

En resum, aquest és el panorama: pressió de la demanda, debilitat de l'oferta, escassetat de sòl, model de construcció extensiu, preus disparats, nul·la consciència sobre l'encariment i escassetat d'habitatge, amplis segments de població desatesos i fracàs del Pla Habitatge del Govern d'Espanya.

Davant aquest escenari, la política del Govern s'ha projectat en tres vectors: un, ajudes i incentius: al lloguer, a la rehabilitació, Pla Autonòmic d'Habitatge Jove i Hipoteca Jove, avui amb 5.078 sol·licituds; dos, actuacions directes: subvencions i actuacions de l'IBAVI, de l'Institut Balear de l'Habitatge. L'Institut Balear de l'Habitatge avui està per damunt del cent per cent del compliment del Pla d'Habitatge Estatal amb 4.018 actuacions davant les 2.595 de l'època de la legislatura anterior. I tres, probablement el més important, projectes legislatius: vostès saben i coneixen que pujarem per llei, amb una iniciativa del Govern, al 30% l'obligació de reserva de sòl per fer HPO, que s'aprovarà, habitatge de protecció oficial, en aquest Parlament, malgrat que, probablement, tampoc aquesta mesura no podrà resoldre, malauradament, tota aquesta problemàtica.

La política del transport públic del Govern potser no tindrà l'espectacularitat que tenen les obres d'infraestructures viàries, però possiblement sigui de major calat perquè revoluciona un panorama que de fet parteix de zero. Fins a l'arribada de l'actual govern, la política de transport públic es va basar en meritòries actuacions puntuals -sempre ho hem dit-, iniciades per governs del Partit Popular i continuades i ampliades pel govern del pacte de progrés. Abundaven les retòriques i els càntics en favor de les bondats del transport públic i col·lectiu, però, siguem sincers, totes aquestes retòriques i càntics no es varen concretar en una política seriosa, integrada, quantificada i periodificada, fins fa tres anys.

Aquesta política té un nom: Pla Director Sectorial de les Illes Balears que és el primer d'Espanya abordat des de la

intermodalitat, és a dir, des d'un tractament del transport públic com un tot integrat, els eixos del qual són el transport per carretera, el transport per ferrocarril, el transport subterrani que és el metro i els transports aeris i marítics. A tot això s'hi hauria d'afegir el transport urbà de Palma que, encara que sigui de competència municipal, afecta pel seu volum i importància tota Mallorca.

(Aplaudiments a la sala)

Val la pena que ens detinguem breument en el cas de Palma, entre altres raons perquè ens il·lumina sobre la manera d'invertir la tradicional falta de cultura de transport públic que tenim a les Illes Balears i que no sabíem si era a causa de la inexistència d'una bona oferta de transport col·lectiu digne d'aquest nom o si aquest transport públic era, de fet, inexistent perquè era, senzillament, dolent. Palma ens ha indicat el camí a seguir: el de la política de l'oferta en transport públic que, com adverteixen els economistes liberals, acaba creant la demanda i no al revés. Palma decideix rompre aquest cercle viciós de transport públic dolent, nul·la utilització, inutilitat d'invertir en transport públic. I emprèn un ambiciós pla que crea una poderosa flota d'autobusos urbans, dissenya noves línies, aposta per a freqüències curtes i el proposa al ciutadà. L'èxit és espectacular: avui Palma és una ciutat amb un poderós servei públic de transport utilitzat massivament per la seva població.

Es tractava, idò, a nivell de les Illes, de transitar pel mateix camí, crear aquesta cultura del transport col·lectiu perquè sigui atractiu, econòmicament avantatjós i de prestacions eficients en trajectes i temps. I a això va apuntar aquest Pla director, pioner a Espanya, que considerava la xarxa de transport, per primera vegada, de forma integral i coordinada. Per això era imprescindible una estació intermodal que centralitzàs i combinàs l'oferta de metro -que tindrà la ciutat de Palma-, de tren i d'autobús, i tot això a través del bitllet únic, que serà possible el 2007, gràcies a la Llei que ha aprovat aquest Parlament del Consorci del Transport, amb els horaris coordinats amb aquesta intermodalitat i els trajectes que, a més, combinaran la radialitat de Palma com a centre neuràlgic de la xarxa amb els trajectes transversals.

Tot això suposa un gir revolucionari no només de les estructures del transport col·lectiu sinó dels usos i les mobilitats dels usuaris que es plantejaran en altres termes alternatius a l'ús habitual del cotxe privat. Al final de la legislatura, l'estructura bàsica -l'estació intermodal amb deu vies de tren, cinc andanes, trenta dàrsenes d'autobusos i el nou servei de metro a la Universitat, a Son Sardina i als polígons industrials- serà una realitat. Estam parlant de capacitats i freqüències de tren de tres minuts.

I en aquest punt és on vull plantejar una qüestió molt transcendent i que hem d'abordar amb urgència, que és el transport aeri. Amb un decret de 8 d'abril de l'any 2005 es va crear la Mesa del Transport Aeri a les Illes Balears, integrada per consells insulars, cambres de comerç, patronals, sindicats, consumidors i Govern, amb l'objectiu de resoldre el problema d'una forma consensuada i no partidista, però realment, quasi un any i mig després, amb escàs èxit. Durant aquest temps, i malgrat que s'ha intentat, aquesta mesa només ha aconseguit

ser rebuda una vegada pel Ministeri de Foment i també amb escàs èxit. El resultat de la seva anàlisi d'aquesta mesa ha estat que a l'hivern Menorca i Eivissa queden pràcticament incomunicades amb la península; s'incomplixen les freqüències i les capacitats obligatòries en els vols interinsulars i, a més a més, han pujat les tarifes dels avions sense el nostre consentiment, de forma unilateral, anul·lant l'increment del descompte de residents.

Tampoc no pareix ara que el que fa tres anys provocava manifestacions a Eivissa i Menorca tenguí la mateixa sort. No pareix que en aquest moment puguem comptar amb la mateixa pressió social; per tant haurem de cercar la solució des d'aquí, i de manera urgent.

Ara disposam d'un estudi de viabilitat econòmica d'un model de transport aeri interbalear amb avions regionals encarregat pel Foment de Turisme de Mallorca. Les conclusions més importants d'aquest estudi són que es pot millorar l'oferta de vols pel que fa a les freqüències i horaris en el sistema de trànsit aeri regional de les Illes Balears. Considerant que l'ocupació mitjana dels avions supera el 60%, el preu actual dels usuaris es pot considerar alt tenint en compte un potencial de reducció de costos molt significatiu i, afegint el pressupost previst per subvencionar viatges dels residents interinsulars als estalvis analitzats, el preu final dels bitllets interinsulars podria estar per davall dels 30 euros, bitllet únic.

En conseqüència, des del Govern de les Illes Balears hem validat tècnicament aquest estudi del Foment del Turisme de Mallorca, i els vull anunciar que sol·licitarem al Ministeri de Foment l'anul·lació de l'actual sistema de descomptes per a residents en els vols interinsulars, i la transferència de la quantitat prevista per a l'any 2007 a la comunitat autònoma, que gestionarà aquesta nova proposta de vols interinsulars, que suposarà un preu únic del bitllet a 27,5 euros -més taxes- per a tothom. Avui el preu és de 82 euros; per als residents 45,10 euros.

(Aplaudiments)

A més, aquesta proposta suposaria incrementar un 12,5% les freqüències interinsulars, especialment allà on hi ha incompliment avui: a primera hora del matí i a darrera hora del vespre, i sobretot els caps de setmana.

I finalment s'ha de dir que amb aquest sistema que proposam, el ministeri no ha d'afegir finançament, simplement ha de transferir la partida que té prevista l'any 2007 a la comunitat autònoma, i a més li solucionam el problema dels vols interinsulars, que, naturalment per concurs, després gestionaran les companyies privades. Però aquest sistema també resoldria, almanco en els vols interinsulars, la injustícia que suposa que els immigrants no tinguin descompte aeri, i que amb aquesta nova proposta sí el tendrien almanco en els vols interinsulars. A més, aquesta baixada real dels preus del transport aeri a les Illes Balears per a residents, d'un 33% i d'un 67% per a turistes i residents que no són de la Unió Europea, estimularà la demanda amb efectes positius sobre el turisme, l'activitat econòmica i la vida social i cultural. La nostra intenció és que aquest sistema, aquest preu de bitllet de

27,5 euros per vol interinsular, més taxes, entri en vigor el dia 1 de gener de l'any 2007.

(Aplaudiments)

Per una altra banda necessitam, per acord unànime d'aquest parlament, la cogestió dels nostres tres aeroports. En qualsevol cas vull agrair la resposta positiva a la petició que vaig traslladar el passat mes d'agost al president del Govern d'Espanya en el sentit que almanco l'aeroport de Palma ha d'estar en el mateix paquet que els aeroports de Madrid o Barcelona.

Però tan important com el transport aeri és el transport marítim. Per primera vegada el Govern ha aconseguit resoldre les comunicacions entre Eivissa i Formentera a primera hora del matí i a darrera hora del dia, durant tot l'any i, a la fi, també aquest govern, amb l'acord del Consell de Menorca i amb l'Ajuntament de Ciutadella i l'Administració de l'Estat, farà realitat un nou port de Ciutadella amb un dic exterior que garantirà el trànsit marítim, la seva seguretat i la millora de les connexions, amb una inversió de 67,7 milions d'euros que sufragarà el Govern de les Illes Balears, i això, sense dubte, suposarà un avanç en el progrés i en el benestar de l'illa de Menorca.

(Aplaudiments)

També l'estació marítima del port de Sant Antoni de Portmany o la millora de les instal·lacions nauticorecreatives, pesqueres i marítimes dels 13 ports de gestió directa, amb una inversió global de 32 milions d'euros, com a referents del nostre turisme nàutic, han merescut el nostre suport dins la gestió del Govern, juntament amb els ports de gestió indirecta i -molt important- l'aplicació de la nova llei de ports que prioritza els principis de consens, participació i transparència de tota la gestió.

Abordem ara el tema de les carreteres, i he advertit abans que el programa electoral dels partits és -o ha de ser, i ho és com a mínim per al Partit Popular i el Govern- un contracte amb la ciutadania que, com tots els contractes, es regeix pel principi jurídic -i polític, en aquest cas- de complir-los. Un govern seriós i responsable ha de complir els compromisos contrets amb la ciutadania en el moment de la seva votació. El Govern ha complit aquest compromís. Fer el contrari hauria constituït una autèntica estafa a l'electorat.

Al marge d'aquest sacrosant principi, he d'advertir que el Pla d'infraestructures en general i el de carreteres en particular, són als antípodes d'un hiperactivisme a la desesperada o d'un pragmatisme grosser només guiat per les futures rendibilitats electorals. Al contrari, es tracta d'un pla molt meditat, molt elaborat i meticulosament preparat, que és el que explica l'eficiència, la celeritat i la serietat amb què s'ha materialitzat.

Els objectius i els principis inspiradors del Pla d'infraestructures viàries han estat els següents: D'entrada, atendre les impossibles intensitats mitjanes viàries; qui ens ha dir el tipus de carretera que s'ha de construir són els barems internacionals acceptats i posats en pràctica a tot el món. Aquí no construïm autopistes perquè sí, tal i com ha succeït en altres

llocs d'Espanya, que després han estat buides. Aquí s'han construït perquè, tècnicament, eren necessàries i urgents. En segon lloc, el més important, la sinistralitat, els accidents; començam a deixar de tenir carreteres del tercer món, que eren les més perilloses d'Espanya. Segons la Direcció General de Trànsit, el 70% dels accidents es produeixen a carreteres inadequades. I, en tercer lloc, l'objectiu apunta a facilitar la mobilitat entre les diferents zones i poblacions d'aquestes illes, amb tot el que això suposa d'increment de l'activitat econòmica i de llibertat real de desplaçaments.

Pel que fa a l'energia, la revisió el setembre de l'any passat del Pla director sectorial energètic de les Illes Balears va definir els principis de la planificació energètica de les nostres illes amb uns objectius molt clars: garantir el subministrament energètic en les millors condicions mediambientals, tècniques i econòmiques; afavorir la implantació de mesures d'eficiència energètica; promoure les energies renovables; dotar el sistema balear d'una infraestructura energètica suficient; i garantir la seguretat i la fiabilitat del subministrament energètic gràcies a la planificació de les interconnexions energètiques amb la xarxa peninsular i entre illes. I, en darrer lloc, contribuir al compliment del Protocol de Kyoto. Dit amb altres paraules: infraestructures, energies renovables i eficiència energètica.

He repetit que el gasoducte Alacant, Eivissa, Mallorca, Menorca i el cable elèctric submarí Castelló, Mallorca, Eivissa i Formentera, perquè el de Menorca ja existeix, seran les infraestructures més importants i històriques d'aquesta legislatura. Els projectes fins avui s'estan executant en el termini i la forma, en termes generals, prevists.

Vull també destacar l'èxit del Pla d'impuls de les energies renovables, amb 400.000 metres quadrats d'energia solar tèrmica, més de 20 megavolts d'energia solar fotovoltaica, la planta de biodiesel de Lluçmajor i 75 d'energia eòlica. Crec, senyores i senyors, que som davant la gestió més ambiciosa i concretada en fets en matèria d'eficiència i renovabilitat energètiques des dels inicis de l'autonomia. És una feina de la qual em sent, en nom del Govern, especialment content.

(Aplaudiments)

Pel que fa als tractaments hídrics en la seva doble vessant de la depuració i de la dessalació, el balanç és que la depuració i el subministrament d'aigua deixin també de ser un problema de futur. Cuidar el medi ambient és depurar l'aigua que abocam a la mar i, si és possible, reutilitzar-la. S'imaginem 18.000 piscines olímpiques plenes d'aigua? Aquesta és l'aigua que ara depuram, 3,5 milions de metres cúbics més ara que fa tres anys. I una qüestió que no és manco important: l'any 2003 el tractament terciari d'aigua depurada era de 13 hectòmetres cúbics; avui és de 33 hectòmetres cúbics. L'objectiu ara és ni una gota d'aigua sense depuració terciària per ser reutilitzada.

Amb les dessalinitzadores d'Alcúdia, Andratx, Santa Eulàlia i Ciutadella, que feim conjuntament amb el Ministeri de Medi Ambient, més el transvasament d'aigua de Sa Costera, donarem solució al problema de subministrament d'aigua de qualitat. A més, aquesta política avui ja permet preservar els nostres aqüífers i hem utilitzat la meitat d'aigua de Sa Marineta que fa quatre anys.

Amb l'aprovació durant el darrer curs parlamentari de dues lleis de gran importància, com són la Llei de caça i pesca fluvial o la Llei d'avaluació d'impacte ambiental, i la imminent aprovació d'una tercera igualment prioritària, com és la protecció del renou, contra la contaminació acústica, ha culminat un procés en virtut del qual el compromís d'aquest govern en matèria mediambiental ha acabat tenint una traducció real en el pla legislatiu, evidenciant de bell nou la nostra voluntat de reactivar l'acció de govern en un àmbit que nosaltres sempre hem considerat estratègic i que hem decidit potenciar mitjançant una actuació combinada en els vessants normatiu i pressupostari, per tal d'atorgar al medi ambient i a la seva preservació responsable la seva autèntica i fonamental dimensió, en el marc global de la gestió dels interessos generals.

Aquest procés ha duit com a conseqüència una interessant revisió dels plantejaments mediambientals que fins a l'any 2003 es consideraven gairebé intocables en aquesta comunitat, i que s'han concretat en una sèrie d'actuacions orientades a pal·liar els dèficits mediambientals de la nostra comunitat mitjançant una acció de govern sòlida, coherent i respectuosa amb els drets individuals, i inspirada en la recerca del consens, que es poden resumir de la forma següent:

Disseny i concreció d'una política de protecció dels nostres espais naturals, ampliant-ne l'abast i els objectius, a més de garantir la implicació de la propietat en la seva viabilitat; l'elaboració, amb consens, del PORN de la serra de Tramuntana, com a exemple més representatiu. Consolidació dels programes que hem posat en marxa de neteja del litoral illenc, amb més de 660.000 quilos de fems retirats. Llei d'impacte ambiental, amb un alt nivell de consens parlamentari. Regulació de l'activitat cinegètica i del paper dels caçadors illencs. Imminent regulació de les mesures -esper que l'aprovem aviat- contra la contaminació acústica amb l'aprovació de la Llei del renou. Actuació global orientada a pal·liar els possibles efectes del canvi climàtic mitjançant una reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle a la nostra comunitat. Recuperació de les espècies pròpies de les Illes Balears. Increment substancial dels recursos destinats a la prevenció i lluita contra els incendis forestals, així com a l'eradicació de plagues que potencialment puguin amenaçar els monts i els boscos de les Illes Balears. I atenció especial a la xarxa pública de refugi i preservació d'espais naturals, a més que s'han comprat espais naturals com Ses Fonts Ufanes, Cap de Barbaria, Son Navata, Es Racó i Sa Duaia, i hi ha en projecte la compra dels terrenys d'Els Amunts d'Eivissa o de S'Albufera des Grau de Mallorca, i naturalment hi vull afegir aquí la compra per part de l'Ajuntament de Calvià de la finca des Galatzó.

El Pla de ciència, tecnologia i innovació 2005-2008, amb un pressupost de 132 milions d'euros, té com a objectius els següents: reforçament de la base científica; foment de la investigació en àrees temàtiques; reforçament i estimulació del sistema d'innovació i la divulgació científica. Dins l'execució d'aquest pla hem presentat una proposta, com vostès coneixen, de conveni al Govern d'Espanya que suposaria una inversió de 163 milions d'euros conjuntament fins a l'any 2013, bàsicament lligada al Centre Superior d'Investigacions Científiques, a l'IMEDEA i a la Universitat de les Illes Balears,

amb els quals mantenim una magnífica col·laboració en aquesta matèria. Aquest conveni preveu el finançament, entre d'altres, de quatre centres de referència en investigació a les Illes Balears: el centre de la Fundació Caubet-Cimera, que serà -és ja- un centre de referència internacional de medicina respiratòria avançada; la xarxa d'estacions biològiques maritimoterrestres de les Illes Balears; el Centre d'Investigació, Desenvolupament i Innovació en Turisme i el Sistema d'Observació coster de les Illes Balears. Tot això, dins l'objectiu del pla de reforç de la base científica de les Illes Balears, amb la construcció d'aquestes noves infraestructures científicotècniques de recerca i desenvolupament. La nostra aposta és la de contribuir, mitjançant la investigació i el desenvolupament tecnològic, a l'avanç del coneixement, al desenvolupament social i econòmic de les Illes Balears i a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans.

La posada en marxa de la ràdio i la televisió autonòmiques ha demostrat el gran potencial de la nostra indústria audiovisual i la capacitat dels nostres professionals per fer un producte de qualitat, a l'alçada de qualsevol ens autonòmic a Espanya, per damunt de la crítica política, que per altra part és habitual allà on hi ha televisions i ràdios públiques. Però el que crec que és inqüestionable és que és un element vertebrador d'aquesta comunitat autònoma, de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa, de Formentera i de les seves pròpies realitats.

Per una altra banda, la intensa activitat legislativa d'aquesta legislatura té un punt destacat, i és l'aprovació de la llei en aquest parlament que eliminarà l'impost de successions de pares a fills i entre cònjuges a partir del pròxim 1 de gener.

(Aplaudiments)

La Llei de la capitalitat de la ciutat de Palma, la Llei municipal i de règim local, la de coordinació de les policies locals, o la Llei de reforma de la compilació de dret civil són altres punts de referència, així com també la transferència de competències de joventut als consells insulars de Menorca, Eivissa i Formentera.

I per acabar, la Reforma de l'Estatut d'autonomia, que condicionarà aquesta legislatura.

Creem que hem de preservar a ultrança el consens aconseguit en aquest parlament, que és el principal aval de la seva tramitació en el Congrés dels Diputats. Hem de garantir el finançament i els 3.000 milions d'euros com a factura del nostre dèficit històric d'infraestructures, i la creació del Consell Insular de Formentera per fer realitat la proposta del diputat Mayans perquè Formentera es pugui independitzar d'Eivissa i tenir la seva pròpia institució d'autogovern...

(Aplaudiments)

...naturalment amb els mitjans necessaris i que sigui una realitat en les pròximes eleccions autonòmiques.

Pel que fa a la resta del projecte, l'hem de preservar i hem de defensar la igualtat de tractament amb els altres territoris insulars espanyols. I crec que per al bé de tots, s'ha d'aconseguir reintroduir l'esmena del nou règim econòmic i

fiscal per compensar la nostra insularitat, en part, com a les illes Canàries.

Malgrat tot, just és reconèixer -i no em sap gens de greu afirmar-ho públicament en aquesta cambra- la magnífica col·laboració dels partits que estan representats en aquest parlament, amb especial referència a les dues grans formacions; amb un Partit Popular que ha acceptat la majoria de propostes que se li feien des de l'oposició, i un Partit Socialista que ha apartat maximalismes de partit en benefici del consens, fins i tot conscient del fet que tenia la clau a Madrid, la qual cosa el situava en una posició teòricament dominant. La resta de les formacions han aportat propostes intel·ligents, i fins i tot les seves discrepàncies han enriquit els debats. Avui, com a conseqüència de tot aquest procés civilitzat i mesurat, tenim en potència un bon Estatut d'Autonomia, un bon projecte. Crec que en nom d'aquesta comunitat autònoma hem de felicitar tots els partits polítics, tots els parlamentaris, i donar-los, en nom del poble de les Illes Balears, sense cap dubte, les gràcies.

(Aplaudiments)

Pos punt final a la meua intervenció amb l'esperança que el debat que continuï compleixi la seva funció de debatre seriosament l'Estatut de l'Autonomia..., l'estat de l'autonomia. Com a contraposició a aquest parlament, desitjaria que no ens entretinguéssim en anècdotes que sense cap dubte seran certes i, fins i tot, potser desgraciadament dramàtiques i, per descomptat, brillants dialècticament, però hauríem de centrar-nos en les categories.

I les categories, des del nostre punt de vista, són que a la recta final de la legislatura i amb unes realitzacions que seran simplement la culminació de l'acció de govern d'aquests tres anys i busques que hem passat, ens demanem honestament pel balanç d'una gestió que ha canviat, que ha modernitzat i que ha posat al dia unes illes afectades per uns endarreriments històrics que pareixien irresolubles.

Que ens demanem honradament per les Illes Balears que vàrem rebre fa tres anys i les Illes Balears que gairebé d'aquí a un any deixarem al govern que surti de les urnes.

Que ponderem l'acompliment escrupolós d'un programa electoral que no hem d'oblidar que és el que va merèixer la confiança de la majoria del nostre electorat.

Que jutgem com eren fa tres anys les nostres carreteres i el nostre sistema de comunicacions i com és ara.

Que meditem sobre una ambiciosa política mediambiental que ha incorporat a la defensa del medi ambient els propietaris de les finques situades en espais naturals, i que ha duit fins a l'excel·lència la depuració d'aigües i que ha resolt el secular problema de l'aigua.

Que valorem la recuperació turística, que s'hagi tornat al sector la seva condició de motor que estira de la nostra economia i que avui tornem a liderar el turisme a Espanya.

Que calibrem la recuperació de l'optimisme empresarial i la seva fe en el futur.

Que ens felicitem, sobretot, per les altes taxes d'ocupació i per la pau social que aquesta realitat comporta.

Que valorem els esforços i el salt qualitatiu que s'ha produït en la sanitat pública, en el seu funcionament, en les seves noves infraestructures i en les expectatives que genera el futur hospital de referència.

Que respectem, encara que no puguem compartir-la, la política educativa que ha recuperat llibertats bàsiques de l'educació i l'inici de l'ensenyament trilingüe.

Que aclamem l'acabament del victimisme consubstancial a la nostra comunitat autònoma, malgrat les circumstàncies adverses, ja que aquest acabament, en definitiva, és un acte d'autoafirmació de les nostres possibilitats sense necessitat de les crosses del plor i del greuge comparatiu.

Que ponderem en la seva justa mesura la política sociosanitària i la d'igualtat d'oportunitats.

Perquè, senyores i senyors diputats, senyor president del Parlament, aquest és, al nostre parer, l'estat de l'autonomia.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

Senyores i senyors diputats, se suspèn la sessió fins demà a les 12,30. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
